Byl pátek navečer a motorák do Heřmanova Městce vyplivl na nádraží v Cholticích skupinu postav, na zdejší poměry neobvykle početnou. Začínal druhý červnový víkend, kdy se již tradičně v nedalekých Svojšicích koná festival folk-tramp-country hudby Svojšický Slunovrat. Letošní ročník měl číslo 21, číslo, které oplývá mládím, nadějí a krásou.

Noc z pátku na sobotu byla nedočkavá. V restauraci u horní brány se zpívalo, pilo, prostě žilo až do svítání.

V sobotu úderem osmé ranní se ozval rock & roll a brány areálu se otevřely pro první nadšence. Slunce pálilo jako o závod (vypadalo to, že letos opravdu nezaprší) a tak se nejdříve začala zaplňovat místa všude tam, kde byl aspoň náznak stínu. Až s blížící se 13. hodinou posedali na beton a trávu před pódiem ti odolnější nebo nadšenější, kteří chtěli vidět své oblíbence zblízka.

V předtuše horkých dnů tentokrát přibylo stánků s pivním mokem. Mezi nimi však vévodilo monstrum, něco mezi střelnicí a bránou do cirkusu, jako vytržené z prostředí amerických parků pana Disneye. Blikající obří hamburger se vedle stolečků s korálky, přívěsky a zpěvníky, zastřešenými maskovací sítí či pouhou celtovinou, stal onou pověstnou " pěstí na oku ".

Slunce šílelo čím dál tím víc. Folkové fanynky se svlékly do šatů a tílek a pivní fanouškové si do půl těla opalovali své " břišní svaly ". Mezi nimi pobíhala spořitelní Liška a lapala své budoucí klienty.

Přesně ve 13:00 otevřela festivalový program Vlajka, tentokrát v podání skupin Magison a Kvokál. Rozhlížela jsem se kolem a přemítala, kolik z těch úžehu vystavených hlav ví, proč zahajuje právě tato píseň a proč při ní musí stát.

V úvodní části se představily kapely mladé, méně známé, začínající a také ty, které postoupily z různých konkurzů (konkurz Zahrady). Zahájila kapela NA PÁR CHVIL z Litomyšle. Její oddychový folk v různých podobách hned na úvod příjemně naladil posluchače. Následující JITROCEL z Čáslavi postoupil z pražského kola Zahrady. Jádro tvoří manželé Koriťákovi. Zpěv této kapely je výrazně postavený na vokálech. SVÍTÁNÍ z Brna je opět vokální seskupení a v jejich podání zaznělo několik spirituálů a písní, které nás na chvíli přenesly do prostředí

zámeckých slavností. Mezi zajímavosti této kapely patří něžná blondýnka hrající na baskytaru. O menší vytržení z líně plynoucího času se postaral NETŘESK z Jablonce. Hudba živá a poslouchatelná, ale pro svůj popový zvuk a též nástrojové složení kapely (bubny, el. kytara) by se hodila spíš na taneční zábavy. Nutno však říct, že zpěvačka Šárka Hulíková je osobností i živlem strhujícím na sebe pozornost kdekoliv a kdykoliv. Následující kapela KALUŽE z Pilníkova u Trutnova konečně zaujala odlišným projevem. Z jejich hudby na nás dýchl starý dobrý folk s nerezovskou tváří. Poté již dostali prostor vítězové Trampské Porty 2000. Letos to byly, obdobně jako vloni, skupiny KVOKÁL a MAGISON. Kvokál si z Ústí přivezl Portu autorskou, Magison obhájil interpretační a získal letos i diváckou. Zpěvačka Magisonu, Mirka Menšíková, je čerstvá Miss Trampské Porty.

Pražský Kvokál prošel od loňského roku mnoha změnami. Rozrostl se o nové členy (Saša Medek hrající na basu) a výrazně obohatil svůj repertoár. Z jejich vystoupení byl patrný velký skok dopředu.

Magison patří v současnosti k nejvýraznějším interpretům trampské písně. Ani tady ve Svojšicích nenechali nikoho na pochybách, že jim " vavříny " v trampské muzice právem náleží.

Mladé a nadějné vystřídali staří známí a slavní. Přijela LOKÁLKA, která svými parodiemi jako vždy roztančila " davy ". Její oblíbenost je, zdá se, nadčasová, neboť po vystoupení čekal na Františka Zapadla hlouček sotva školou povinných mrňousů žadonících o podpis. A zatímco Roman Horký ladil v " zákulisí " své dvě kytary, Lokálku předjel PACIFIK a Marcela Voborská zklidnila svým nádherným hlasem amfiteátr. Vzápětí však " zbořil " ticho Tony Linhart svými tanečními kreacemi.

Mezi vystupující legendy zařadili pořadatelé také generačně mladší kapely. První z nich, kapela EOGHAN OREILLY & HAPPY TO MEET , má v repertoáru převážně anglicky zpívané texty (kapelník je z Irska) a hrají něco mezi bluegrassem a bigbítem. Jejich tvrdší, a energií nabitá muzika rozjařila skupinky pod pódiem. A vrátil se klid a pohoda v podobě čím dál víc oblíbenějších POUPAT, letošních držitelů titulu Deska roku v anketě Folk-Country za nosič " O krok dál ". Zahráli písničky převážně z této desky a dokonce jednu premiérovou, která prý vznikla u hospodského stolu. Obecenstvo ale stejně čekalo na přídavek, aby si mohlo vyžádat své oblíbené " Broučky ". Tato písnička vznikla na motivy večerníčkovských Broučků a každý člen kapely v ní má svůj part. V podání Poupat jde opravdu o skvělé představení.

Slunce se přehouplo na opačný konec oblohy a " zákulisí " zaplnily nástroje, známé tváře,

hovory a útržky melodií. Oddychový čas mezi jednotlivými vystoupeními vyplňovali letošní moderátoři Honza Dobiáš a Radek Havel soutěžemi Nej...O nejdelší i nejkratší jméno, o nejvyššího člověka, o nejvzdálenějšího návštěvníka festivalu (tentokrát byl ze Slovenska) atd. Na ohradě u záchodových domků se během dne objevila výstavka kreslených vtipů s trampskou tématikou. A tak si návštěvníci, těmito místy procházející či přilákaní smíchem druhých, mohli zpříjemnit chvíle při cestě " za úlevou" nebo k jedinému kohoutku s pitnou vodou v okolí (cisterna se zřejmě letos, snad po několika deštivých ročnících, rozhodla nepřijet).

Nedá mi , abych se nezmínila o letošním vystoupení skupiny KAMELOT, které bylo, a věřím, že nejen pro mě, milým překvapením. V nové sestavě (perkusista, baskytarista) jako by kapela dýchala čerstvý vzduch a i starší písničky hrané v tomto složení zněly tak důvěrně a vzpomínkově. Roman Horký, zdá se, má šťastnou ruku při výběru svých spoluhráčů.

V hlavním programu dále vystoupily kapely NADORAZ a COP, které již také patří ve Svojšicích k " domácím ".

S večerem začalo být příjemněji a snesitelněji. Objevil se stánek se svíčkami v barevných kalíšcích. Ty se opět jednotně rozhořely do tmy a nezbytně tak doplnily atmosféru vystoupení teď už FRANTY NEDVĚDA s doprovodnou kapelou DRUHÉ PODÁNÍ. Jeho příchod po Copu byl vskutku velkolepý. Když už by si člověk pomyslel, že se před ním chystá nějaká bigbítová formace, vstoupil do světel František, usedl ke své kytaře a do lehce countryového zvuku kapely zahrál ty své, tolik oblíbené romantické písničky. A ti " svíčkoví " ho milovali stejně jako dřív jeho bratra.

Závěr večera patřil dvacetiletému HOPTROPU a NEZMARůM.

Poslední píseň dozněla a nastalo velké hemžení. Loučení, přesuny k autům, stánkům, do spacáků, do trávy. Noc plná hvězd, teplý vítr a léto v nejlepším, vzduch nasycený tóny, slovy a smíchem. Na několika místech se utvořily skupinky kolem hrajících kytar těch, co nikdy nemají dost hudby. A vrátila se ta známá atmosféra nezmoklých ročníků, kdy ospalé, ale šťastné oči vítají vycházející slunce a vyzpívané hlasy dychtí po stále dalších a dalších písních. Ta úplně poslední dozněla někde v dopoledni. Nejvytrvalejší kytaristé sbalili své nástroje a odjeli až někam na